

fremt »marginalskatten bliver større end 73 pct.«. Kompensationsbestemmelsen, som den er afdækket under udvalgsbehandlingen, vil i en række situationer kunne medføre krav om kompensation, selv om formålet alene er at fastholde den forudsatte marginalbeskatning på 73 pct.

Det fremgår derimod ret tydeligt af notatet, at de juridisk/tekniske muligheder for at foretage ændringer uden at blive mødt med krav om kompensation er næsten ikkeeksisterende. Aftalen indeholder ingen genforhandlingsklausul, men alene muligheden for at spørge om og problemer kan »gøres til genstand for forhandlinger mellem parterne«. Kompensationsbestemmelsen indebærer, at staten vil være den svage part i sådanne forhandlinger, da DUC hver gang kan svare med kravet om, at staten skal betale kompensation.

Endelig er det meget betænkeligt, at det ikke under udvalgsbehandlingen har været muligt at få nogen form for billede af, hvilke konsekvenser aftalen vil få for øvrige koncessionshavere, hvis de vælger at benytte muligheden for en lignende løsning. Herunder har det især været umuligt at få et billede af, hvordan kompensationsaftalen vil virke for øvrige koncessionshavere. Det er på denne baggrund ekstra betænkeligt, at forhandlinger med den ene store koncessionshaver skal danne grundlag for alle øvrige, som ikke har haft lejlighed til egne forhandlinger. Helt uacceptabelt bliver det, når regeringen under udvalgsbehandlingen har meddelt, at de eksisterende skatteregler for øvrige koncessionshavere er gennemhullede og åbne for skattetænkning. Derfor vil et flertal blive nødsaget til at ændre disse regler, såfremt ikke alle frivilligt vælger at tilslutte sig det nye regelsæt for kulbrintebeskatning.

Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne

Det Radikale Venstres og Kristendemokraternes medlemmer af udvalget bemærker, at der med regeringens redegørelse om Nordsøaftalen, de 250 spørgsmål fra Det Energipolitiske Udvalg og Skatteudvalget, den offentlige høring, de to opfølgende notater om henholdsvis samfundsøkonomien og kompensationsbestemmelsen i Nordsøaftalen samt diverse samråd og debatter i Folketinget er opnået en god platform for den endelige politiske stillingtagen om Nordsøaftalen.

Det tilgængelige materiale og den medfølgende debat har bekræftet Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne i, at der er tale om en god aftale, der sikrer en stabil indvinding af ressourcerne i den danske del af Nordsøen, og som giver staten en betydeligt større og mere robust del af overskuddet. Partierne hæfter sig særligt ved, at det under debatten er blevet bekræftet, at staten med kompensationsaftalen ikke har fraskrevet sig sin ret til generel beskatning, og at staten har flere muligheder for at åbne for en genforhandling af aftalen, hvis forudsætningerne for aftalen skulle ændre sig væsentligt. På denne baggrund kan Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne fortsat støtte den indgåede aftale og de medfølgende love.

Enhedslisten

Enhedslistens medlem af udvalget må konstatere, at det efter en gennemgang af de sidste besvarelser og af notatet om kompensationsbestemmelsen i regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk forsat er uforsvarligt at sige ja til aftalen og de dertil hørende lovændringer. Det er ikke blevet tydeligere, hvad rækkevidden af den såkaldte kompensationsbestemmelse er, og dermed er det heller ikke tydeligt, hvad rækkevidden af aftalen er. Ikke mindst er det uklart, hvordan det nuværende eller et fremtidigt Folketings muligheder for at beskatte DUC vil være – selv i situationer, hvor et generelt skatteinstrument anvendes for at kompensere for nedsat selskabskat.

Det forhold, at økonomi- og erhvervsministeren og skatteministeren i svar på henholdsvis spm. 8 til L 48 og spm. 111 til L 62 har oplyst, at A.P. Møller – Mærsk ikke har været konsulteret omkring svar på spørgsmål vedrørende aftalen, sætter aftalen i et perspektiv, hvor man må forudse en mængde voldgiftsager om fortolkninger af en lang række elementer i aftalen, hvilket Enhedslisten finder meget uheldigt.

Nogle forhold er dog blevet afsløret. Skulle man komme i den situation i 2008, at olieprisen blev fordoblet, da ville man ifølge redegørelsen om kompensationsbestemmelsen med en kulbrinteskate på 90 pct. kunne opnå 10 mia. kr. mere for hele forløbet plus selvfølgelig den af den almindelige beskatning følgende ekstra indtægt – der mangler bare at stå, at DUC i samme